

Svenska Bankföreningen

REMISSYTTRANDE
2006-11-06

Finansinspektionen
Box 6750
113 85 Stockholm

Förslag till ny modell för tillsynsavgifter (FI Dnr 06-7918-000)

Sammanfattning

- Bankföreningen anser att ett timbaserat avgiftsuttag har den fördelen att det blir en direkt koppling mellan FI:s resursinsats för ett specifikt företag och den avgift företaget betalar. I ett nytt avgiftssystem bör i större utsträckning än i dag de företag som har stort tillsynsbehov och som dragit stora resurser hos FI betala för detta.
- Bankföreningen avstyrker förslaget att sammanföra kreditmarknadsbolag med banker och värdepappersbolag till en ny avgiftsgrupp. Föreningen anser istället att kreditmarknadsbolagen även fortsättningsvis ska vara en egen företagsgrupp samt att banker och värdepappersbolag bildar en gemensam företagsgrupp. Sammanslagningen av banker, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag till en grupp leder till en kraftigt ökad tillsynsavgift för kreditmarknadsbolagen, och särskilt för stora kreditmarknadsbolag, utan att det kan motiveras med motsvarande nedlagd tillsynstid eller risknivå.
- Bankföreningen anser att en mer riskkänslig fördelningsvariabel än balansomslutning bör övervägas vid fördelningen av kostnader på enskilda företag inom nämnda företagsgrupper. Riskvägda tillgångar bör vara en lämplig sådan fördelningsvariabel.
- Bankföreningen anser att någon form av avgiftstrappa, liksom i nuvarande system, bör användas inom respektive avgiftsgrupp. Skälet är att föreningen tror att de största aktörerna med det föreslagna systemet får betala en större avgift än vad som kan motiveras av tillsynsbehovet.
- Bankföreningen anser också att ett system för tillsynsavgifter måste utformas så att inte de finansiella institut som står under tillsyn får betala för verksamheter inom FI som inte riktar sig direkt mot finansiella företag.

Grunderna för ny avgiftsmodell

I FI:s regleringsbrev för budgetåret 2006 ges myndigheten i uppdrag att se över hur de årliga tillsynsavgifterna kan fördelas på berörda företag så att de bättre svarar mot den del av inspektionens resurser som varje företag beräknas ta i anspråk ett genomsnittligt år sett över tiden. Med utgångspunkt i regleringsbrevets direktiv och en konsultrapport från Ernst & Young har FI lagt fram rapporten "Förslag till ny modell för tillsynsavgifter".

Finansinspektionen föreslår att den nya övergripande avgiftsmodellen, liksom idag, ska bygga på en kombinationsmodell, dvs. den ska bygga på delar av en timbaserad modell och en schablonmodell. Vidare anser FI att avgiftsmodellen ska avspegla myndighetens resursinsatser och prioriteringar, att den inte får snedvrída konkurrensen på marknaden samt att den ska vara enkelt och transparent uppbyggd.

Bankföreningen kan se att en kombinationsmodell för uttag av tillsynsavgifter har vissa fördelar framför en ren timbaserad modell eller en ren schablonmodell. Föreningen vill dock framhålla att ett timbaserat avgiftsuttag har den fördelen att det blir en direkt koppling mellan FI:s resursinsats för ett specifikt företag och den avgift företaget betalar. Ambitionen bör därför vara att FI ska röra sig i riktning mot en större andel timbaserat avgiftsuttag.

Slutsatsen att tillsynsavgiften till större del ska baseras på timdebitering stärks av den debitering av tillsynsavgifter för år 2006 som nyligen genomförts. Enligt uppgift till föreningen har kostnaden för tillsyn avseende kreditmarknadsföretag sjufaldigats under år 2006 i jämförelse med år 2005. Som skäl till detta har främst angetts de problem som förevarit i bland annat kreditmarknadsbolaget Custodia samt FI:s ökade insatser för att utöva tillsyn över kreditmarknadsbolag som tar emot inlåning från allmänheten. Samtidigt medför den nuvarande avgiftsprincipen att även andra företag i gruppen kreditmarknadsbolag, till exempel bolåneinstitut, får kraftigt höjda avgifter – trots att tillsynsinsatserna för dessa bolag inte torde ha ökat. Bankföreningen menar att detta är en helt oacceptabel effekt av en schablonbaserad modell. I stället bör i större utsträckning än i dag de företag som har stort tillsynsbehov och som dragit stora resurser hos FI betala för detta.

Under förutsättning att FI avser att gå vidare med förslaget om en kombinationsmodell har Bankföreningen följande synpunkter:

Nya företagsgrupper

Finansinspektionen föreslår i rapporten att dagens nio företagsgrupper ska minskas till fyra stycken. Detta innebär bl.a. att banker, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag slås samman till en grupp.

Bankföreningen avstyrker att banker, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag ska slås samman i en företagsgrupp, och anser istället att kreditmarknadsbolagen även fortsättningsvis ska vara en egen företagsgrupp samt att banker och värdepappersbolag bildar en gemensam företagsgrupp.

Sammanläggningen av banker, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag till en grupp leder till en kraftigt ökad tillsynsavgift för kreditmarknadsbolagen, och särskilt för de stora bolåneinstitut. Bankföreningen invänder starkt mot detta. Enligt föreningens uppfattning går för-

slaget helt emot FI:s uttalade målsättning att tillsynsavgiften ska spegla myndighetens resursinsatser och prioriteringar. Det är föreningens bestämda uppfattning att tillsynen över de stora bolåneinstituten kräver avsevärt mindre resurser från FI:s sida än till exempel en bank med motsvarande balansomslutning. Denna slutsats styrks av de uppgifter om nedlagd tid för den typen av företag som redovisas i rapporten från Ernst & Young och som visar att kreditmarknadsbolagen som grupp tar betydligt mindre resurser i anspråk än bankerna. Om FI ändå avser att använda sig av den föreslagna avgiftsmodellen anser Bankföreningen att man på ett tydligt sätt måste visa att den nya avgiftsstrukturen faktiskt speglar myndighetens resursinsatser och prioriteringar.

Såsom Bankföreningen bedömer situationen skulle en lösning där kreditmarknadsföretagen bildar en egen avgiftsgrupp ge en mer rättvisande fördelning av tillsynsavgift mellan olika typer av företag. Föreningen anser dock att FI, innan frågan slutligt avgörs, bör presentera nya konsekvensanalyser av hur avgiften skulle komma att fördelas mellan olika typer av företag.

Schablonfördelning inom företagsgrupperna

Finansinspektionen föreslår att fördelningen av kostnader för respektive företag inom gruppen banker, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag bör utgå från företagets storlek och betydelse på respektive marknad, och att den nuvarande fördelningsvariabeln balansomslutning är lämplig för detta ändamål.

Bankföreningen anser, som framgår ovan, att kreditmarknadsbolagen bör brytas ur gruppen banker, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag. Föreningen anser vidare att en mer riskkänslig fördelningsvariabel än balansomslutning bör övervägas vid fördelningen av kostnader på enskilda företag inom nämnda företagsgrupper. Riskvägda tillgångar bör vara en lämplig sådan fördelningsvariabel.

Balansomslutning ger en begränsad vägledning kring de olika risker som är förknippade med finansiell verksamhet. Bankföreningen anser att risknivån, och därmed tillsynsbehovet, i de olika företagen bör reflekteras bättre i de avgifter som de enskilda instituten inom kreditmarknadsbolagsgruppen respektive bank- och värdepappersgruppen betalar i tillsynsavgifter. Därför bör man överväga att använda riskvägda tillgångar som en fördelning av tillsynsavgifter på enskilda företag. Med det kommande kapitaltäckningsregelverket kommer riskkänsligheten i de rapporterade riskvägda tillgångarna att i många avseenden förbättras jämfört med nuvarande regelverk. En eventuell övergång till att använda en mer riskkänslig fördelningsprincip bör därför inte ske innan de nya kapitaltäckningsreglerna trätt i kraft och fått genomslag på marknaden. Föreningen önskar att FI även i denna del, innan frågan slutligt avgörs, presenterar nya konsekvensanalyser av hur avgiften skulle komma att fördelas mellan olika typer av företag.

Bankföreningen anser vidare att någon form av avgiftstrappa, liksom i nuvarande system, bör användas inom respektive avgiftsgrupp. Skälet är att föreningen tror att de största aktörerna med det föreslagna systemet får betala en större avgift än vad som kan motiveras av tillsynsbehovet. Detta beror dels på att de stora företagen generellt sett har mer utvecklade system för till exempel riskhantering än mindre aktörer, dels på att det finns "stordriftsfördelar" i tillsynsarbetet. Till exempel torde det föreligga i princip samma tillsynsbehov för ett kreditsystem som enbart hanterar några hundra krediter som för ett system som hanterar tusentals krediter.

Verksamhet med begränsad anknytning till institut under tillsyn

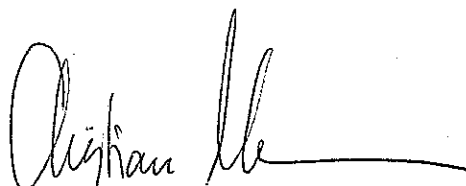
Finansinspektionens verksamhet riktar sig även mot företag och personer som inte är finansiella institut under tillsyn. Exempel på detta är insiderrapportering, vissa penningtvätts- och ekobrottsfrågor samt förslaget om att FI ska bli behörig myndighet för redovisningstillsyn. FI:s kostnader för dessa verksamheter kan enbart tas ut via avgifter för tillstånds- och ärendeprövning. Rena tillsynskostnader för verksamheterna kan dock inte tas ut via tillsynsavgifter utan kommer istället att belasta de finansiella institut som står under FI:s tillsyn.

Bankföreningen anser att det är helt felaktigt om finansiella institut under tillsyn tvingas betala kostnader för verksamheter i andra typer av företag. FI bör skyndsamt ta fram ett underlag som visar hur stor del av myndighetens verksamhet som riktar sig mot andra företag än de som myndigheten har möjlighet att ta ut tillsynsavgifter från. Naturligtvis får dessa verksamheter inte belasta de finansiella företagen utan måste finansieras i annan ordning

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Ulla Lundquist

Christian Nilsson